

Eindverslag over w.o. n°. 263. — Aanw. van veranderingen w.o. nos. 439, 458 en 441. — Eindverslag over w.o. n°. 22.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 105 en 106 van het Reglement op het beleid der Regeering van Nederlandsch-Indië. (263)

Het afdeelingsonderzoek van dit ontwerp van wet gaf aanleiding tot de vraag, of het de bedoeling is om bij de inwerking-treding van de wijziging van artikel 105, het Koninklijk besluit van 15 October 1915 n°. 32 (*Nederlandsch-Indisch Staatsblad* van 2 Februari 1916, n°. 47), waarin voorschriften zijn opgenomen om ongeschikte elementen te weren, nader te herzien.

Vastgesteld den 10den Juni 1918.

VAN LAMSWEERDE.
VAN DER HOEVEN.
DE WAAL MALEFIJT.
BINNERTS.
STORK.

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 23 Februari 1918 (*Staatsblad* n°. 133), houdende bepalingen betreffende het slachten van paarden, runderen, schapen en varkens. (439)

In den 4den en 5den regel van Artikel II en in den 4den regel van Artikel III zijn de woorden: „dieren, onverschillig van welke soort,” vervangen door de woorden: „paarden, runderen, schapen, geiten, varkens, kippen, tamme eendvogels en ganzen”.

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot aanvulling en wijziging der Schepenuitvoerwet. (458)

Artikel 1 wordt gelezen als volgt:

„In artikel 1, eerste lid, van de Schepenuitvoerwet wordt in de bepaling onder a in plaats van „of eene daartoe strekkende overeenkomst te sluiten” gelezen: „of wel zoodanig schip te bezigen tot het vervoer van goederen of passagiers voor niet-Nederlanders of van, naar of in het buitenland, of eene tot zoodanige overdracht of tot zoodanig vervoer strekkende overeenkomst te sluiten”, en in de bepaling onder b het gedeelte na „te laten overgaan” gelezen: „of wel een zoodanig schip te bezigen tot het vervoer van goederen of passagiers voor niet-Nederlanders of van, naar of in het buitenland het een of het ander ter voldoening aan eene vroeger gesloten overeenkomst”.

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot aanvulling en verhooging van het tiende hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1918. (441)

Artikel 7 en Artikel 8 zijn vervallen.

Artikel 9 is geworden Artikel 7.

In den 7den regel van dit artikel is het woord: „en” vervangen door eene komma-punt.

De 8ste en de 9de regel zijn vervallen.

De voorlaatste en de laatste regel zijn gewijzigd als volgt: „een en twintig miljoen negen en twintig duizend vijfhonderd vijftig gulden (f 21 029 550).”

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet houdende bepalingen betreffende de Staatszorg voor de paardenfokkerij. (32)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Algemeen werd ingenomenheid betuigd met de indiening van dit wetsontwerp, waarvan men door de deugdelijke voorbereiding, o. a. door het vooraf hooren der belanghebbenden, gunstigen invloed op de verbetering van het paardenras verwachtte.

In 't bijzonder werd toegejuicht de instelling van Rijkskeuringscommissien, terwijl ook de bepaling van artikel 23 inhoudende de verplichting tot aangifte van het houden van een hengst boven de 2 jaar bij den Burgemeester, het dekken door niet-goedgekeurde hengsten gemakkelijker controleerbaar maakt, mits het openbaar gezag er maar voor zorgt, dat aan het naleven van de in dat artikel genoemde verplichting streng de hand wordt gehouden. Thans toch laat het controleeren van dekkenhengsten te wenschen over. Het dekken door niet-ingeschreven hengsten komt, meende men, nogal eens voor. Daarom hadden sommige leden bij art. 39 een strengere bepaling, bijv. gevangenisstraf, wenschelijker geacht. Andere leden achtten een dergelijke straf echter te zwaar.

Opgemerkt werd, dat gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal art. 1 lid d van het ontwerp van wet in dier voege is gewijzigd, dat het thans luidt: „het onderhouden zoo noodig, van een hengstveulendepôt”. Door die verandering is strijd ontstaan met artikel 36, hetwelk gebiedend voorschrijft: „Er is een Rijkshengstveulendepôt.” Een novelle zal wel noodig zijn om de verplichting voor de Regeering uit art. 36 voortvloeiende weg te nemen.

Verscheidene leden verklaarden in te stemmen met den inhoud van het hoofdartikel, dat in de *Nederlander* van 17 Mei 1918, n°. 7538, geschreven werd omtrent den totalisator bij de wedrennen. Deze leden konden zich daarmede volkomen vereenigen en achtten het geautoriseerde wedden bij de wedrennen niet van eenig nut voor de verbetering van het paardenras. Andere leden ontkenden dit nut niet, maar wenschten het niet gekocht te zien ten koste van moreele nadeelen voor ons volk. Gaarne wilden zij medewerken tot verbetering der paardenfokkerij, maar niet door dit afkeurenswaardig middel.